

ВИСШ СЪД
125г.
ДО ВСС-10575 18-02-2026
СЪДИЙСКА КОЛЕГИЯ НА
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Отговор

от

полк. д-р Галин Андонов- участник в процедура за избор на
административен ръководител-председател на Военен съд-Пловдив

във връзка с писмено зададени въпроси
от фондация „Български институт за правни инициативи“

**УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА,
ЧЛЕНОВЕ НА СЪДИЙСКА КОЛЕГИЯ НА ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,**

с писмо изх.№ ИПСН 397/ 16.02.2026 г. /вх. № ВСС-10575/
17.02.2026г. на ВСС/, адресирано до СК на ВСС, във връзка с процедурата
за избор на председател на ВС-Пловдив, са отправени въпроси от
юридическо лице с нестопанска цел, регистрирано за осъществяване на
общественополезна дейност-фондация „Български институт за правни
инициативи“.

Възползвам се от възможността да отговоря, като с настоящото
представям на Вашето внимание и на вниманието на заинтересованите
виждането си по поставените въпроси.

I. Общи въпроси:

1. Смятате ли, че следва да продължи реформата в съдебната власт
след решението на КС от 26.07.2024 г. относно промените в Конституцията
на Република България, обн. в ДВ. бр.106 от 22.12.2023 г., и, ако да – в каква
насока?

Отговор: Реформата трябва да продължи в рамките на
конституционния модел, очертан от Конституционния съд, при стриктно
съобразяване и спазване на принципите на независимост, разделение на
властите и баланс в съдебната власт. Приоритет следва да бъде повишаване
ефективността на правораздаването, укрепването на кадровия капацитет и

подобряване на административното управление, без накърняване на институционалната независимост.

2. Проблемът с неравномерната натовареност е повсеместен и все още не е намерена формулата, чрез която да се постигне баланс между отделните съдебни райони. Какви са Вашите виждания за въвеждане на инструменти (от нормативен и организационен характер) за постигане на по-равномерна натовареност между органите на съдебната власт и отделните магистрати?

Отговор: Необходим е комплексен подход, основан на обективен анализ на действителната натовареност, щатната обезпеченост и функционалната компетентност. Следва да се използват организационните механизми за оптимизация на разпределението на делата и кадровия ресурс, а при необходимост - и нормативни решения, насочени към устойчив баланс, при гарантиране качеството и сročността на правораздаването.

3. Една от широко дискутираните теми в съдийските среди е тази за възнагражденията и начина на определянето им. Какво е Вашето мнение по въпроса-смятате ли, че разликата във възнагражденията между инстанциите е прекомерна? Необходимо ли е законово закрепване на критериите за определяне на възнагражденията на всички нива в системата, а не само на т.нар. "трима големи"?

Отговор: Възнагражденията следва да съответстват на отговорността, компетентността и спецификата на дейността на съответното ниво на правораздаване. Съществуващия модел е нормативно обусловен, а евентуални промени са от компетентността на законодателя и следва да се основават на обективен анализ, при съблюдаване на принципите на независимост и равнопоставеност на магистратите.

4. На 1.07.2024 г. КС на РБ излезе с решение, което обявява за противоконституционни текстовете от ЗМ и ГПК, въвеждащи задължение за провеждане на процедурата по медиация по някои видове дела. Какво е мнението Ви за прилагането/използването на процедура по медиация в рамките на висящ съдебен процес?

Отговор: Процедурата по медиация следва да се разглежда като способ за доброволно уреждане на спорове, който може да подпомага, но не да замества правораздаването. Решението на КС изключва задължителния ѝ характер по някои дела, но не препятства прилагането ѝ при изрично и информирано съгласие на страните. В рамките на „висящ“ процес медиацията може да способства за процесуална икономия, намаляване на конфликта и постигане на устойчиво споразумение. Съдът следва да

насърчава страните към медиация, без да накърнява правото им на съдебна защита и достъп до съд. Балансът между доброволност и ефективност е ключов за доверието в процедурата. Практическата ѝ стойност е най-видима при дела с продължаващи правоотношения и възможност за компромис.

5. През 2016 г. в ЗСВ бяха приети промени, които закрепиха законово определени параметри на съдийското самоуправление. Какво е Вашето мнение за приложението им на практика за времето на действието им? Как се реализира съдийското самоуправление в съда, в който правораздавате? Има ли необходимост от разширяване и в каква насока?

Отговор: Законодателните промени от 2016 г. създадоха по-ясна рамка за съдебно самоуправление, укрепиха вътрешната автономия и повишиха отговорността при управление на съдебната дейност. В практиката се наблюдава по-голяма прозрачност при вземане на решения, участие на съдиите в организационни въпроси и засилване на колегиалния принцип. Във Военен съд-Пловдив самоуправлението се реализира чрез провеждане на общи събрания, на които се решават и въпроси свързани с работни механизми за разпределение на натовареността и участие в управленски решения, засягащи организацията на работа. За изминалите 10 години приложение на тези правила се вижда, че същите са оптимално съчетаващи реална децентрализация, повишаване на отчетността и оптимизиране на административното управление и това е довело до по-висока ефективност и устойчивост на съдебното управление на Военен съд-Пловдив.

6. Вече няма общ Кодекс за етично поведение на българските магистрати. Смятате ли, че това беше по-доброто решение и кодексът трябваше да остане единен?

Отговор: Считаю, че „разделянето“ на Етичния кодекс не беше самоцелно, а се явяваше въпрос на функционална целесъобразност при запазване на единен ценностен фундамент. Основните принципи - независимост, безпристрастност, почтеност и отговорност, бяха и останаха общи за всички магистрати. Диференцирането само отрази специфики в статута и правомощията на съдиите, прокурорите и следователите и не доведе до разнородни етични стандарти.

7. Смятате ли, че Висш съдебен съвет, който е с изтекъл мандат вече повече от две години е легитимен да реализира кадрова политика по отношение на избор на административни ръководители в органите на съдебната власт (и извън „тримата големи“), особено и след решението на СЕС от 30.04.2025 г.?

Отговор: Категоричното ми мнение е, че настоящия ВСС, независимо от изтеклия мандат, е легитимен орган, в чиито правомощия е да реализира кадрова политика по отношение на избор на административни ръководители в органите на съдебната власт.

Ако имах и най-малко съмнение в горното обстоятелство, това нямаше да ми позволи/в морален аспект/ да участвам в настоящата процедура.

Изводите за легитимността на ВСС следва да се извлекат от принципа на институционална непрекъсваемост на държавната власт и принципа на правната сигурност.

Решението на СЕС от 30.04.2025 г. поставя акцент върху необходимостта от гаранции за независимост и предвидимост на кадровите процедури. В този контекст, практическата легитимност на настоящия състав на ВСС се извежда от законосъобразното, прозрачно, мотивирано и отговорно упражняване на правомощията.

II. Конкретни въпроси към Галин Андонов:

1. На стр. 9 от протокола от Общото събрание сочите, че Военен съд-Пловдив е с отлична организация. Бихте ли мотивирали в такъв случай новият административен ръководител на съда да е „външен“, при това – прокурор?

Отговор: Основен момент, който дава частичен отговор на поставения въпрос, е обстоятелството, че настоящата процедура по избор на Административен ръководител-председател на Военен съд-Пловдив е, че настоящия и.ф. председател полк. Шопов има два последователни мандата като председател и няма право на следващ мандат начело на този орган на съдебната власт.

Т.е. нов председател предстои да бъде избран не защото има фундаментални проблеми в този съдебен орган, които са натрупани и са останали нерешени, а защото следва да се осигури и занаяпред във времето функционирането на Военен съд-Пловдив при условията на законосъобразност, прозрачност и предвидимост.

Законът за съдебната власт не поставя изискване административния ръководител да произхожда от състава на съответния съд, нито пък поставя ограничение прокурор или следовател да се кандидатира за длъжността и да я заеме, ако бъде направен съответния избор от кадровия орган. При избора определящи са професионалните и управленските качества, опитът в съдебната система и способността за ефективно, законосъобразно и предвидимо административно ръководство. Притежаваният от мен професионален опит, познаването в детайли на наказателноправната материя и на системата на военното правоприлагане и правораздаване и управленската ми практика /в орган на съдебната власт от същото ниво и с два пъти по-многоброен личен състав от този на ВС-Пловдив/ представляват обективна и достатъчна подготовка за изпълнение на функциите на административен ръководител на ВС-Пловдив.

2. Според Вас каква е ролята на военното правораздаване предвид войната в Украйна и засилващите се призови за сериозен фокус към подготовката за защита на европейските държави, предвид агресията на Русия?

Отговор: Военното правораздаване е специализирана част от съдебната система, която гарантира законосъобразност, дисциплина и защита на правата в специфична сфера, свързана с отбраната и националната сигурност. Това от своя страна обуславя функционирането му в рамките на действащото законодателство, при спазване на принципите на правовата държава и съобразно международните ангажименти, поети от държавата. Динамиката на международните отношения и наличието на конкретен въоръжен конфликт не може директно да се отрази на прилагането на закона и поддържането на правния ред в страната.

В същото време, обусловеното от външните конфликти и от ангажиментите на страната, като участник в НАТО, присъствие на чуждестранни военни контингенти на територията на страната, неимуемо ще се отрази в насока увеличаване натовареността на военните съдилища.

3. На стр. 12 от концепцията си сочите, че е налице „рязка“ разлика на постъпващите дела. На какво се дължи тя, според Вас?

Отговор: Според статистическите данни, във Военен съд-Пловдив през 2022 г. са постъпили 186 дела, през 2023 г. – 238 дела, а през 2024 – 183 дела.

Тази разлика/пикова през 2023 г., спрямо 2022 г. и 2024 г./ вероятно се дължи на динамика в правоприлагащата дейност на органите на досъдебното производство.

С известна степен на увереност може да се счита, че прилагането на идеята ми /развита на стр. 18, 19 и 20 от концепцията/ да не се насрочват заседания по дела, по които е даден ход на съдебното следствие, в дните за дежурство на съответния съдия, ще доведе до периодично и равномерно постъпване на дела във Военен съд-Пловдив, включително и до увеличаване на броя постъпили дела в размер на 10 до 20 % на усреднена годишна база.

Надявам се с отговорите на поставените въпроси да внасям допълнителна яснота относно визията ми за стратегическо управление на Военен съд-Пловдив.

18.02.2026 г.
Гр. Пловдив

С уважение: .....

/полк.д-р Галин Андонов/